

בעזרת השי"ת

גליון ש"ק פר' כי תשא

יו"ל ע"י מכון והוצאת ספרי

"נקודות הכסף"

שע"י מוסדות

דברי שלום

ע"ש רבינו הרש"ש זיע"א

בראשות הגה"צ יחזקאל בינג שליט"א

רחוב מהרש"ל 11 בני ברק.

טלפון: 03-6196739

דוא"ל: 5798972@gmail.com

אתר: dshalom.org

שבתא טבא וכוט"ס

הנה עתה אנו בפרשת כי תשא את ראש בני ישראל, שכל הענין הוא להרים ראשם של ישראל לרומם להם את המחשבות, את המוחין, שיזכו לחיות חיי אמונה חיי קדושה, חיים מרוממים של אהבת תורה ויראת שמים, חיים של דבקות ואהבת הבורא.

והנה נודע שעבודת איש הישראלי בעולמו היא, להדבק בה' ית"ש חי החיים ולעסוק בתורה הק' ובמצוות ולקיימם, אולם בד בבד עם זה למען שיהיה לאדם בחירה, נתן השי"ת לאדם גוף עכור עם תאוות ומידות רעות, ויצר הרע המפתה את האדם בכל עת ורגע להוליכו שולל אחר שרירות לבו ותאוותיו הרעות, ומדמה לו כאלו כל ביאתו לעולם אינה אלא לשם הנאות ומלוי תאוותיו ומידותיו הרעות, וע"כ על האדם לנהל מלחמה גדולה ועצומה עם יצרו הרע ומידותיו ותאוותיו הרעים המושכים אותו בכל עת באמצעות גופו הגשמי להורידו שחת ולשכוח תכליתו האמיתי בעולמו.

ועל כן נתן השי"ת לאדם את התורה והמצוות, שתיכף שהאדם משקיע את עצמו, כל א' לפום דרגה דיליה, להוסיף כח ועוז בעסק התורה וקיום התורה והמצוות זוכה ועולה מעלה מעלה, וגופו ותאוותיו הגשמיים נחלשים ופוחתים, וכוחות נשמתו עולים מעלה מעלה.

אמנם בכדי שיזכה האדם ולבבו יבין ושב ורפא לו, שעיקר ביאתו לעולם הינה לתועלת נשמתו ועלייתה מעלה מעלה, ולא למילוי תאוותיו וחפציו הגשמיים, ועל כן נתן השי"ת לאדם מצווה רבה ועצומה והיא והתקדשתם והייתם קדושים, שהאדם יקדש את עצמו, תחילה להזהר בכל עוז ותעצומות מכל מיני איסורים שאסרה התורה הק', כדאי' ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם, וכמאמ' ז"ל העין רואה והלב חומד וכו', ועוד איסורי קדושה כנודע,

ואחר שעובד על כך בכל לבבו להזהר בשמירת העינים, המחשבות, הדיבורים והברית קודש, שלא לפגום בהם ולקדש את עצמו שלא לצער ולפגום באותם האיברים שהם כלי הנשמה שהשי"ת חנן אותו לעובדו בהם שלא יפגום בהם, יש לו לאדם לנהל מלחמה בכל הדברים שהתירה אותם התורה כמאכל ומשתה וזיווג

וכד' שיהיו הם נעשים לשם שמים, שלא ישתכח מלבו שנועדו לשרת בהם את הבורא ית"ש ולא שיהיה כבהמה הממלאה תאותיה בכל חפצה וחשקה.

וכפי שהאדם מקדש את עצמו יותר ויותר במאי דאסרה התורה ובמה דהתירה התורה, שיהיו בקדושה ולשם שמים כפי רצון ה', זוכה ומזדכך גופו הגשמי ונעשה זך ומוכן לקלוט את אור התורה והמצוות הק', זוכה לקבל הארת הקדושה לטעום טעם עליון טעם רוחני טעם אמיתי להבין שזה כל האדם, ונעשה במוחו בהירות גדול שחוץ מתורה ועבודת ה' הכל הבל המה הבל ורעות הרוח.

ולזה מי שנופל בטומאה ח"ו באה קדושת התורה והצדיקים ומקבל סיוע עליון להתעורר ולזכך תאותיו ומידותיו הגשמיים לשוב אל ה', ועתה בעוונותינו הרבים שאין לנו מקדש וכהן באה פעולת האמונה והטהרה לעורר את לבנו ולטהרנו אליו ית' להתקדש ולשוב ביתר שאת ועזו לתכליתינו האמיתי והוא להתקרב אל ה' לאהבה אותו וללמוד ולקיים את תורתו הקדושה ומצוותיו המאירים.

וע"כ חזק חזק ונתחזק בקריאה הזאת לעורר לבבינו ולבקש מאתו יתברך שיטהרינו בכח הקריאה הזאת לזככנו להתחבר אליו יתברך, ולשוב אליו יתברך, בלב שלם ונפש חפצה, לקדש א"ע ביתר שאת ועזו לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ושנוכה מהרה לתחבר אליו יתברך ולשוב אליו יתברך מלב ונפש לעשות עבודתינו ותכליתינו בעולם אכי"ר.

ספה"ק נועם אלימלך

עוד פ' כי תשא את ראש #

נ"ל דאיתא בגמרא נר מערבי היה דולק ממנו היה מדליק וממנו היה מטיב י"ל דחז"ל רמזו בדבריהם הקדושים על הצדיק שהוא נקרא נר מערבי ע"ד דאיתא בגמרא למה נקרא שמה בבל שבלולה במשנה וגמרא ואגדות כו' כמו כן הצדיק הוא מעורב בו כל מיני קדושות אהבה ויראה ורוממות אל תורה ותפלה וצדקה תשובה וגמילות חסדים וכדומה ולכן נקרא נר מערבי לשון מעורב גם מערבי הוא לשון עריבות ומתיקות שהצדיק הוא ערוב ומתוק בכל מיני מתיקות # וזה הפירוש ממנו היה מדליק הם בני אדם המתחברים עם הצדיק גם הם מדליקים נרותיהם הם נשמתם באהבה ויראה להבורא ברוך הוא # וממנו היה מטיב פירוש על ידי הצדיק מטיב השם יתברך ברוך הוא לעולם כל מיני השפעות:

וזהו שאמר הקדוש ברוך הוא למשה רבינו עליו השלום כי תשא את ראש בני ישראל פירוש כשתשא לבבם למעלה לראש הם העולמות עליונים נקראים ראש למען יכנסו בלבם אהבה ויראה וקדושה # לפקודיהם פירוש גם זאת יפעלו שיהיה להם פקידה טובה של שפע טוב שהצדיק גוזר ופוקד והקדוש ברוך הוא מקיים על ידו:

ונתנו איש כופר נפשו

הכתוב נתן להם עצה טובה שיהרהרו בתשובה לכפר על כל עונותיהם ועל נפשותם בפקוד אותם פירוש בעת הפקידה הזאת של השפע # ואז לא יהיה בהם נגף בפקוד אותם רוצה לומר שלא יהא שום קיטרוג על הפקידה מאחר שהרהרו בתשובה:

ועשית כיור נחושת כו'

נראה לפרש דהנה צוה השם יתברך ליקח בבגדי כהונה ג' דברים זהב כסף נחושת י"ל שתורה הקדושה רמזה לאדם הרוצה לכנוס אל הקדושה ועבודתו יתברך צריך הכנעה מתחלתה עד תכלית הכנעה כמאמר התנא מאד מאד הוי שפל רוח ולזה רמז אותיות זהב שכל אות הוא מספר מועט מאות שלפניו לרמז להאדם הרוצה לכנוס אל הקדושה שהיא מדריגה חשובה שהוא רמז זהב דבר חשוב צריך לשבר גבהותו וגדלותו אשר טמן בקרבו עד תכלית הכנעה צריך למעט עצמו # כסף רמז לאהבה ותשוקה בעבודת הבורא יתברך כמו נכסף נכספתי כו' ואותיות כסף עולה במספרו כל אות מרובה מאות הקודם רמז שצריך להתגבר ולעלות למעלה מעלה בכל פעם עד תכלית יכולתו ואפשרו בעבודתו יתברך עד אין תכלית # ונחושת לשון נחש לשון נופל על הלשון רוצה לומר הגשמיות דהיינו אכילה ושתייה ועניני גשמיות עולם הזה הבא מצד הנחש צריך להכניס הכל אל הקדושה שיאכל וישתה בקדושה ובטהרה ובמחשבות טהורות הכל למען עבודתו יתברך ובזה הוא גורם השפעות לישראל ולעולם:

וזהו ועשית כיור דהכיור הוא דבר המשפיע ומריק מים מהדדים שבתוכו וצוה השם יתברך שיעשה כיור שיגרום השפעות על ידי נחושת היינו על ידי הגשמית שינהג עצמו בהם בקדושה ובטהרה # וכנו נחושת כנו הוא לשון מושב ויסוד דהיינו שיעשה יסוד גמור להשפעות להשפיע לישראל על ידי הגשמיות # ולכן מתחילה לא רצה משה רבינו עליו השלום לקבל מראות הצובאות שיעשה מהם הכיור עד שצוה השם יתברך לקבל מהם כי מחמת שתאווה הזאת הוא דבר עלול לקבל טומאה ובעוונותינו הרבים רוב בני אדם נכשלים בעון הזה הנראה ונדמה להם שאין זה חטא כלל ואינם יודעים עד היכן הדברים מגיעים שפוגמים בחטא זה על פי הרוב חטא של הרהורים ותאויות האלו באים מהאשה המהרהרת חלילה בהרהורים לא טובים ולכן צוה השם יתברך שיקבל מהם כי השם יתברך יודע מחשבות שכוונת הנשים היה בהסתכלותם בהמראות למען יבוטל מהם ההרהורים מאנשים אחרים לכן צוה השם יתברך שיקבל מהם ואף שהוא גשמיות עב מכל הגשמיות גם זאת הצורך להכניס אל הקדושה:

ויהי ברדת משה מן ההר כו'

יבואר גם כן על פי דברינו הנ"ל שאדם הרוצה לבוא אל הקדושה ופרישות לעבודתו יתברך צריך להכניע עצמו בהכנעה גדולה וזה יגרום לו לקבל קדושה על עצמו # וזהו ברדת משה מן ההר ע"ד שאמרו חז"ל הרים גבנונים ההר חמד אלהים שנתן הקדוש ברוך הוא על הר סיני מחמת שהוא נמוך מכל ההרים ומשה היה מוריד ומשפיל עצמו שהיה עניו מכל אדם והיה מוכנע מאוד יותר מהר סיני לכן זכה ושני לוחות בידו שעל ידי הכנעתו היה זוכה להקדושה הגדולה הזאת זהו ששנה הכתוב לכפול ברדתו מן ההר שלכאורה הוא אך למותר שהרי פתח הכתוב בתחילה ברדת משה מן ההר אלא שהתורה מרמזת שזכה לזאת בעבור שהכניע עצמו וזהו ברדתו בי"ת של ברדתו פירושו בעבור רדתו מן ההר כנ"ל שהיה מוכנע ביותר. ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו פירוש שהכתוב מפרש גודל הכנעתו שלא ידע כי קרן כו' דהצדיק המדבר עם אדם דברי קדושות ויראת ה' אזי בא לו ההתלהבות גדול בלבו ויאיר פניו באור גדול מהתלהבות אש אשר בקרבו וכל זאת לא ידע משה בעצמו אם יש לו התלהבות כלל # וזהו בדברו אתו רוצה לומר כשהיה איזה אדם מדבר עם משה דברי קדושות:

ספה"ק זרע קודש

ויש לפרש עוד כי תשא כו'.

כשתרצה לישא את ראש בני ישראל לפקודיהם, כשתרצה לישא את ראשם מחסרונות שלהם, שלא יתקלקל ח"ו שכלם ומוחם שבראשם על ידי חסרונות שלהם, ועיקר חסרונות באים ממה שעושין לנו הערב רב, כ"ש בזוהר הקדוש דמעיקין לישראל יותר מאומות העולם, והעיקר לחזק עצמו באמונה מאוד כי לא נגאלו ישראל ממצרים רק בזכות אמונה, וכן גאולה העתידה, וצריך חיזוק מאוד באמונה, מחמת שרואים דרך רשעים האפיקורסים מצלחת, צריך לקבוע האמונה בלבו, שבודאי השי"ת במהרה יגלה כבוד מלכותו עלינו וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כו', רק שהשי"ת רוצה לברר אותנו, על דרך מי שיש בו חולי מתערובות הדמים בפסולת, אזי עושין לו רפואות להכחיש הגוף ולמעט כל דמים שלו, כדי להפליט ממנו הדמים הרעים ולא ישאר זולתי דם התמצית הנקי מאוד שאי אפשר בשום אופן להתקלקל כל זמן שהנשמה באפו מחמת שהוא מקור חיותו, ואחר שנשאר הגוף נקי

מכל דמיה הרעים, אזי מתפשטת החיות מדם התמצית לכל הגוף, ונעשה בריא כאולם, כך על דרך זה אנו צריכים למאוס בתאוות וטובות הרשעים. ונחזור לפירוש הפסוק הנ"ל, כי תשא כו' כנ"ל, אז ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם, שאז בשעת חסרונם ימסרו את נפשם לה', ועל ידי זה לא יהיה בהם נגף בפקוד אותם, שחסרונם לא יזיק להם, זה יתנו כו' מחצית השקל, על דרך (קדושין מ ע"ב) לעולם יראה אדם את עצמו כאלו חציו זכאי וחציו חייב, ויחזיק עצמו תמיד במחצית, ובבעל הטורים כתב כי ת'שא א'ת ר'אש ב'ני י'שראל הר"ת גימטריא תרי"ג, וי"ל הרמז שעל ידי תרי"ג מצוות ממשיכין מבחינת ראש, מבחינת בקע לגלגולת, כי הגלגולת הוא על המוח, ומשם נשפע להמוח ומשם לבחינת דעת ומשם להמדות, כי בקע לגלגולת הנ"ל בוקע חלוני רקיע ויורד עד למטה, שיתפשט כבוד מלכותו עלינו, והרשעים יכרתון, ותרוממנה קרנות צדיק, ולכן בראשי"ת ר"ת ש'קלים ת'שא א'ת ר'אש ב'ני י'שראל, מרמז שעל ידי השקלים ממשיכין מהראשית כנ"ל:

ספה"ק מאור עינים

כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים.

הענין הוא על דרך משל אדם שיש לו בן שעושה מעשה נערו וקטנות ועם כל זה משתעשע באהבתו מפני שמבין ומחשב שכשיגדל ויבוא אל השכל להשכיל הבורא יעבוד השם בשכלו ומתוך הקטנות שכל ניכר הגדלות שיהא אחר כך ומפני כן אוהבו כן כשהאדם עובד ה' והנה כל השכל והמוחין נמשכין מחיותו של הקודשא בריך הוא ששופע אל האדם שכל וחיות לעבוד אותו ואף שהוא בקטנות השכל יש לו כביכול שעשוע על ידי שזוכר לו שכשיבוא לגדלות השכל יבוא הכל אל ה' ויחזור הכל לטוב וזה נקרא ילד שעשועים שאף על ידי הילדות יש לו שעשועים כי מידי דברי בו זכור אזכרנו שמזה יבוא אחר כך לגדלות השכל נמצא כל ימי החול נמשכים מחיות הבור אך הוא על ידי צימצומים וקטנות ומלוּבש בלבושים אמנם בשבת נמשכין חיות גדולין בלי מיצר וצמצום כלל ונקראים מוחין מפי שהם מוחין ומעכבין רחמנא ליצלן על דרך משל כשהאב עומד אצל הבן ומשמרו שלא יעשה דברי שטות אינו עושה אך כשמסתיר פניו נשאר במעשה קטנות כך כביכול כשמשפיעו מוחין הן חיותו נמצא מתקרב אל האדם מוחה

בידו מלעשות דברי קטנות וכן נקראים מוחין מלשון מחיה שכשבאין המוחין והחיות אז כל הסיגים והפסולות נדחים מלשון מחיתי כעב פשעין על דרך משל שהאב כועס על בנו מפני שעשה מעשה נערות ומגרשו מפניו ואחר כך כשמרחם עליו נמשך הרחמנות ודוחה הכעס וכל מה שעשה לא יזכה ולא יפקד כאילו לא היה כן כביכול כשהקודשא בריך הוא מוסיף הרחמנות ונותן שפע חיותו אז כל הדינין בטלים ונמחים מהאדם ונמצא כשנדחו כל הסיגים אז אין המוחין בשום צימצום ומיצר רק בהרחבה ועל זה אמרו כל המקיים שלש סעודות ניצול משלש פורעניות וכו' ולא אמרו כל האוכל אלא הענין מפני שהג' סעודות הם הג' מוחין הנשפעים אל האדם כל אחד בשעתו ובסעודתו הוא העיקר והסעודה הג' הוא יעקב וכל אדם יש לו השפעה בשבת אך צריך שיראה שיוכל לקיים שיתקיימו בו ויחזיק בהם וזהו כל המקיים שלש סעודות ניצול כו' הענין כי כשהאדם מדבר דברי תורה ותפילה רוצה לידבק אל ה' באין מחשבות זרות ומבלבלים אותו ומחשבתו לחשוב בדברים אחרים זה נקרא דינה של גיהנם ממש ואם אדם מתחזה בזה ודוחה אותם עדיין יש לו צער שאינו יכול לקרב ולקשר המחשבה עם הדבור זה נקרא חבלי לידה על דרך משל כשהאשה רוצה לילד הולד ובודאי יהיה לה תענוג גדול אחר שתלד הולד אך קודם שתבוא אל התענוג יש לה צער וחבלי לידה לילד הולד כן הדבר הזה כי צריך לעשות הולדה הוא הדבור שיצא לפועל אך יש חבלים וצירים והמעכבין וזה נקרא חבלי משיח כי שיח הוא הדיבור מלשון שיח שפתותינו ומשיח הוא המחשבה העושה זאת לדבר לכן נקרא שיח אבל יש חבלי משיח כאמור ואף כשיתחזק האדם ביותר ויפטור מחבלי משיח עדיין יש לו מלחמה גדולה שצריך ללחום עם הנחש במלחמה רבה כאמור בזוהר הקדוש בגירא ובקשתא וברומחא בסייפא שהם חמשה דברים שעליהם נאמר (שמואל - א' י"ז, מ') ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל שלקח מן הנחל העליון שהוא השפע והכל על ידי האותיות ונמצא כשמקיים הג' מוחין בתוכו ניצל מג' דברים הנ"ל כמבואר וזהו כלה מענג את השבת נותנים לו נחלה בלי מצרים ונחלה נקרא המוחין על דרך שהאב מנחיל לבנו בחכמה ואז המוחין בלי מצרים כלל וזהו פוסעים בו פסיעה קטנה סועדים בו לברך שלש פעמים רצה לומר כשפוסעים פסיעה קטנה למעלה ממדרגת קטנות ובאים לגדלות אז סועדים לברך שלש פעמים הם הג' סעודות כאמור: